

"Да ли бар знате шта сте учинили на Блиском истоку"

Пише: Ђорђе Милошевић
четвртак, 01 октобар 2015 11:10

„Да ли бар сада схватате шта сте учинили“? Ово је једна од кључних реченица коју је изговорио руски председник Владимир Путин на заседању Генералне скупштине Уједињених нација у Њујорку осврћући се на догађаје у Сирији. Он није директно рекао на кога се односи ово питање, али не треба много мудрости па закључити да је руски председник имао у виду Сједињене Америчке Државе и њихове европске савезнике. Јер они, и нико други, замесили су кашу у Сирији (и не само Сирији) чије последице данас трпи не само ова земља него и читав регион, па и свет. То се сасвим јасно могло закључити из излагања председника Путина, што он, уосталом, није ни крио.

О садржају излагања председника Путина већ је доста речено, па се на томе не бих задржавао. Указао бих само на пар веома битних констатација руског председника које су привукле највећу пажњу аналитичара у Москви и у свету. Имајући у виду ситуацију у Сирији и целом региону, узроцима и последицама, као и понашање Запада, а пре свега Сједињених Америчких Држава, Путин је рекао да се овакво стање више не може трпети, иначе, увиђамо у катастрофу. Тим поводом упозорива је западне лидере да на Блиском истоку, у кртовима „исламске државе“ имају посла са веома жестоком „вудима, који уопште није глупи и примитивни. Они није глупљи од вас и још није јасно ко кога користи за своје циљеве. Последња сазнања о слању оружја терористима најбоља је потврда тога.

У првим анализама и коментарима руских политичара, политиколога и аналитичара оцењује се да је Путин одржао праву лекцију учесницима заседања. Многи аналитичари на Западу сматрају да је Путин бацио најодлучнији изазов лидерској улози Америке, да је отворено рекао да политика коју спровode САД води у катастрофу. Натерао је

"Да ли бар знате шта сте учинили на Блиском истоку"

Пише: Ђорђе Милошевић
четвртак, 01 октобар 2015 11:10

америчког председника Обаму да се брани што овај није чинио баш успешно. Оценио је да овакав развој ситуације и односа у свету није даље могућ.

Из Дамаска су стигли први извештаји да су се после говора Путина појавиле прве наде у смиривању ситуације.

Политиколози кажу да предност Путина у односу на Обаму није била само у политичкој умешности, државничкој мудрости и красноречивости. Његова основна и одлучујућа предност била је у томе што се његово излагање заснивало на аргументима, непобитним чињеницама и истини које је немогуће демантовати. Путин се залагао за поштовање међународног права, за једнаку безбедност, против „извоза демократије“ и наметања своје воље и својих вредности другим земљама. Међународно право, право на слободу, демократију па и право на живот данас се драстично крше.

Руски председник је новинарима изјавио да је задовољан посетом Њујорку и да је она била „веома успешна“. На оваквим догађајима има много контаката, рекао је Путин. Иако они имају неформалан карактер, они су врло продуктивни.

Дан је био историјски, у мого чему уникатан - кажу аналитичари у Москви. Путин није дошао у Њујорк само да би се сусрео са америчким председником Обамом него и да би се обратио онима који већ годинама воде против њега и Русије информациони рат. Посета је била толико испуњена догађајима да људи из делегације нису могли да схвате како је све уопште могло да се постигне. Билатерални сусрети ређали су се један за другим. Прво генерални секретар ОУН Бан Ки Мун, па председник Кубе Раул Кастро.

"Да ли бар знате шта сте учинили на Блиском истоку"

Пише: Ђорђе Милошевић
четвртак, 01 октобар 2015 11:10

Следио је сусрет са председником Ирана, па премијерима Ирака, Јапана.

На незваничном ручку, Бан Ки Мун је у разговору са Путином изјавио да се нада да ће између Русије и САД бити постигнут некакав договор. Затим је прешао са речи на дела. Посадио је два председника поред себе, а затим се попео на говорницу да би се обратио учесницима заседања. Оставио је Путина и Обаму лицем у лице. Они су, хтели то или не, били принуђени да се куцну чашама са шампањцем и размене пар фраза. Обама је био прилично смркнут, а на лицу Путина примећивао се сасвим благи осмејак. Слично је било и на свечаној вечери на којој је Обама наводно покушао да игнорише руског председника.

Изгледало је да је лед почео да се топи али глобалног отопљења није било. На захтев америчке стране, промењен је уобичајен протокол и одлучено да се после разговора председници не обрате новинарима. Сусрет који је остварен после говора Путина на заседању, требало је да траје 55 минута, а одужио се читав сат и по. Из сале је први изашао Обама а за њим и Путин. Руковали су се, окренули и отишли.

Две стране су се ипак договориле о неким основним принципима за Сирију. Како је новинаре обавестио амерички државни секретар Џон Кери, сагласиле су се да Сирија треба да буде уједињена и јединствена земља, секуларна, да „Исламска држава“ мора да се сузбије и да је потребна „уређена транзиција“. Шта се под тим појмом подразумева то није познато. Вашингтон сматра да Асад мора да оде са политичке сцене. Сада, додуше, не инсистира да се то деси хитно већ да му треба дати времена. „Борбу против Исламске државе треба да води други лидер“ - каже Барак Обама. Москва пак сматра сасвим суротно. Постоје наговештаји да би у скорије време специјалисти могли отворити „канале комуникације“ између двеју земаља. Чак и на Западу има мишљења да је Асад одлучан борац против тероризма и „Исламске државе“ и да треба да остане на челу државе. Чују се чак пароле - или Асад, или „Исламска држава“. Другим речима, ако нећете Асада, добићете „Исламску државу“.

